

РЕШЕНИЕ

№ 56

гр. Благоевград, 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на седми февруари през
две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Красимир Аршинков
Членове: Атанас Маскръчки
Диана Узунова

при участието на секретаря Мариела Палова
в присъствието на прокурора Н. Г. С.
като разглежда докладваното от Диана Узунова Въззивно наказателно дело от
общ характер № 20231200600826 по описа за 2023 година

Производството пред Благоевградския окръжен съд е образувано по въззивна жалба на подсъдимия по НОХД № 340/2021 г. – М. И. П. от гр.Петрич чрез защитника му против постановената по делото осъдителна присъда № 8006/08.06.2023 г. Излагат се в жалбата подробни съображения относно неправилността и незаконосъобразността на атакувания съдебен акт и се иска отмяната му и признаването за невиновен на подсъдимия. В условията на алтернативност се иска изменяване на същата присъда и определяне наказанието на жалбоподателя при условията на чл.55 НК.

В с.з. жалбоподателят П. се явява лично и с упълномощения си защитник–адв.Г., която поддържа въззивната жалба по съображенията в нея, като излага и допълнителни аргументи в тази насока. А именно, че липсват доказателства подзащитният й да е знаел за НП от 30.12.2019г. и поради това липсва умисъл за извършване на инкриминираното деяние. Жалбоподателят П. пък твърди, че актът му е връчен от св.С в бар „Л“ пред 30 човека свидетели, а не в РУ-Петрич. В последната си дума заявява, че се признава за виновен.

В с.з. представителят на ОП-Благоевград намира жалбата за неоснователна и пледира за потвърждаване на първоинстанционната присъда.

Във въззивното производство бе проведено съдебно следствие, в хода на което бяха събрани писмени доказателства.

Въззивният съд в пределите на правомощията си по чл.314 НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, при което намери следното:

С атакуваната присъда състав на ПРС е признал подсъдимия М. П. за виновен в това, че на 24.04.2021 г. около 21,50 часа в гр.Петрич по ул. „...“, в района на хотел „Б“ е управлявал моторно превозно средство – лек автомобил марка „Х“ с рег.№..собственост на Д В П.а от гр.Петрич, без да притежава свидетелство за правоуправление на моторно превозно средство, като деянието е извършено в едногодишен срок от наказването му по административен ред с наказателно постановление № 19-4332-027373/30.12.2019 г., издадено от Началник група ОПП при СДВР, връчено на 22.04.2020 г. и влязло в сила на 30.04.2020 г., за управление на моторно превозно средство без съответно свидетелство за правоуправление, поради което и на основание чл.343в, ал. 2 във вр. с чл.54 НК го е осъдил на „лишаване от свобода“ за срок от 1 /една година/ и 4 /четири/ месеца и му е наложил глоба в размер на 1000 /хиляда/ лв. Със същата присъда съдът на основание чл.57,ал.1,т.2,б.,б“ и б.,в“ от ЗИНЗС е определил първоначален строг режим на изтърпяване на наказанието лишаване от свобода от подсъдимия.

За да постанови този си съдебен акт, първостепенният съд е приел следната фактическа обстановка, възприета изцяло и от настоящата съдебна инстанция:

Подсъдимият е 48-годишен български гражданин, женен, със средно образование, работещ към „Е“ ЕООД-София. Осъждан е неколкратно за различни престъпления от общ характер /включително по чл.234в,НК, чл.343,ал.3,НК, 209,ал.3,НК, чл.343в,НК, като за първите три осъждания съдът намира, че е реабилитиран по право и по чл.88а,НК/. Същият е неспособен водач на МПС, като в периода 2003г.- 2020г. е санкциониран по административен ред за различни нарушения на правилата за движение по ЗДвП, последното от които с наказателно постановление № 19-4332-027373/30.12.2019г., издадено от Началник група ОПП при СДВР/ за нарушение на чл.150 от ЗДвП. Същото е връчено на жалбоателя на 22.04.2020г. от св.С и е влязло в законна сила на 30.04.2020г. Във връзка с възраженията на подсъдимия относно връчването на това наказателно постановление въззивната инстанция събра писмени доказателства, от които – писмо на началника на РУ-Петрич, книга за пропускателен режим в РУ-Петрич и справка за задграничните пътувания се изясни, че на 22.04.2020г. подсъдимият е посетил сградата на РУ-Петрич между 15,55 ч. и 16,45ч.; че същият ден св.С е бил на работа и че липсват данни в периода от 01.04.20г. до 30.04.20г. въззивникът П да е напускал пределите на страната ни. Обстоятелствата относно времето и мястото на връчване на горепосоченото наказателно постановление се потвърждават и от показанията на разпитания пред решаващия съд св.Свечев.

Въпреки наложените му по административен ред и по НК наказания за шофиране без да има свидетелство за управление на МПС, на 24.04.2021г. вечерта под.П. се качил в лек автомобил марка и модел марка „Х“ с рег.№ , собственост на Д В П.а. Управлявайки този автомобил по ул.„Ц“, в района на хотел „Б“ в Петрич, възникнал бил спрян за рутинна проверка от дежурните служители при РУП-Петрич – свидетелите Г и Ц, изпълняващи служебните си задължения по осъществяване на контрол за спазване на правилата за движение по пътищата от водачите на МПС в този район. В хода на проверката полицейските служители установили, че под.П. управлява ползвания от него лек автомобил марка и модел „Х“ с рег.№ без да притежава необходимото за това свидетелство за правоуправление на МПС. На под.П. бил съставен акт за установяване на административно нарушение сер. ГА № 310355/24.04.2021 г., който същият подписал без възражения. При регистрацията на този акт в информационната система на МВР и след извършена справка в системата, полицейските служители установили, че подсъдимият вече е наказван по административен ред – с обсъденото по-горе наказателно постановление № 19-4332-027373/30.12.2019 г. на Началник група ОПП при СДВР. Тъй като деянието му е осъществено преди изтичането на една година от влизане в сила на цитираното по-горе постановление за случая била уведомена РП-Благоевград, ТО-Петрич и срещу подс.П. било започнато бързо производство.

Горната фактическа обстановка е безпротиворечива и се установява по несъмнен начин от еднопосочния доказателствен материал –обясненията на дееца, показанията на свидетелите Свечев, Граминов и Цветанов, приобщените по надлежния ред от първостепенния съд писмени доказателства. След направения анализ и преценка на показанията на тези свидетели, съдът приема, че фактите и обстоятелствата, които те са възприели лично, са изложени правдоподобно и достоверно от тях. В рамките на развитото се първоинстанционно производство, първостепенният съд правилно е кредитирал свидетелските показания, като последователни, логични, вътрешно непротиворечиви и относими към предмета на доказване в настоящото производство. Твърденията на свидетелите намират своето потвърждение и в приобщените писмени доказателства, в това число съставения АУАН и справката за извършени нарушения от страна на подсъдимия, съставеното му на 30.12.2019г. наказателно постановление, книгата за пропускателния режим в РУ-Петрич и писмата от началника на РУ-Петрич.

Правилно първоинстанционният съд не е кредитирал обясненията на подсъдимия относно причината, която го е подтикнала да управлява МПС /притеснението за живота на своите близки/, като същата може да се цени като изграждане на защитна версия, тъй като под.П. не е поискал никакво съдействие от полицейските служители за осъществяване на местоположението на съпругата и дъщеря му. Не се е и налагало същият с лек автомобил да отиде до ЦСМП-Петрич, тъй като е можел да позвъни там или на тел.112, след като е имал такива притеснения, респ.- пешеходно да измине разстоянието от дома си на ул.“Б“ в Петрич до Спешния център там /което се

изминава за около десетина минути пеша, обстоятелство, житейски известно на докладчика по настоящото дело/. Обосновано не е дадена вяра от първостепенния съд на обясненията на жалбодателя и в частта им, че по време на връчване на наказателното постановление същият бил извън България, тъй като работел в чужбина /която версия се опроверга от събраните в хода на съдебното следствие пред настоящата инстанция писмени доказателства – справка за пътувания на подс. П. за периода 01.04.2020 г. до 30.04.2020 г.; извадка от книга за пропускателния режим за дата 22.04.2020 г. в РУ-Петрич, в която е отразено влизане и престой на лицето М. П.; писмо от РУ-Петрич, от което е видно, че св. Д е бил на работа на 22.04.2020 г./, както и от дадените от същия свидетел показания. Още по-нелогична /и опровергана от показанията на св.С/ е версията на подсъдимия, че се е подписал на празен лист, като настоящата инстанция споделя изцяло доводите на контролираната такава в тази насока и не намира за нужно да ги преповтаря.

Въз основа на събраните в необходимия обем и пълнота доказателства обсъдени аналитично и изцяло, в съвкупност и взаимна връзка, е направен обоснования извод от първостепенния съд за извършено от подсъдимия П. престъпление по чл.343в, ал.2 НК. Обект на това престъпление са обществените отношения, свързани с транспорта и съобщенията, при които се засягат широк кръг от права и законни интереси на гражданите. Законосъобразно районният съд е приел, че от обективна страна деянието на подсъдимия осъществява състава на чл.343в, ал.2 НК – установи се, че предметната на обвинението дата следва влизането в сила на наказателното постановление, следователно подсъдимият е управлявал лек автомобил и при извършената проверка е констатирано, че същият е неспособен водач – обстоятелство, което се установява и от представената по делото справка, както и че това се е случило след наказването му по административен ред за същото деяние и в едногодишния срок от влизане в сила на наказателното постановление. Тези обстоятелства са установиха съобразно свидетелските показания на двамата полицаи, извършили проверката, както и въз основа на съставения АУАН.

Освен наличието на посочения обективен признак, свързан с едногодишния срок от наказването по административен ред с влязло в сила наказателно постановление за управление на МПС без правоспособност, са събрани достатъчно доказателства, че подсъдимият е осъществил действията по управление на автомобила. Такива са както неговите обяснения, така и показанията на разпитаните свидетели длъжностни лица, а и събраните по делото писмени доказателства.

Субект на инкриминираното деяние е пълнолетно и вменяемо лице, което е съзнавало общественотоопасния характер на деянието си и неговите общественотоопасни последици, а именно – че шофира без да има свидетелство за управление, след като е наказан за това по административен ред, предвиждал е общественотоопасните последици от деянието си и въпреки това е искал тяхното настъпване.

Деянието е било извършено виновно при пряк умисъл, поради знание на всички посочени обективни елементи, като пряката цел е била изтъкнатото посегателство към обществените отношения, свързани с безопасността на транспорта, като не се възприемат защитните твърдения и възраженията в жалбата за несъставомерност, поради незнание за влязлото в сила НП – респективно липсата на умисъл поради, незнание за предходното наказателно постановление, с което бил наказван по административен ред за същото и, че деянието е извършено в едногодишния срок след влизането му в сила. По делото несъмнено е установено съзнанието на обвиняемия, че не разполага със свидетелство за правоуправление, макар и само поради обстоятелството, че не е представил такова на компетентните длъжностни лица за проверка, следователно не само е изпълнен фактическият състав на престъплението, но са налице и обективни данни за пряк умисъл. По отношение на знанието, че управлява в едногодишния срок настоящата инстанция напълно се придържа към възприетото от първостепенния съд, че наказателното постановление с първоначалното му наказване му е било връчено лично, което безусловно се установява от самия документ и подписа на подсъдимия, като негов получател /изводимо от анализирания по-горе гласни и писмени доказателства/. В този смисъл въззивният съд не споделя възраженията на защитата за липса на знание и респ.- умисъл у подсъдимия, че е управлявал лек автомобил в едногодишния срок от наказването му по административен ред.

При тези факти и съображения въззивният съд приема жалбата за неоснователна както по отношение на авторството и виновността на дееца, така и по отношение на определеното наказание на подсъдимия. Вярно е, че за престъплението се предвиждат наказание от една до три години лишаване от свобода и глоба в размер от 500 лв. до 1200 лв. и че подсъдимият е осъждан, следователно правилно първоинстанционният съд е преценил, че по отношение на П. не са налице предпоставките на чл.66,ал.1,НК. Не са налице и многобройни смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства, които да обусловят приложението на нормата на чл.55,НК. Настоящия състав на въззивния съд счита, че правилно и обосновано решаващият съд е определил на въззивника П. наказание при условията на чл.54 от НК в размер на една година и четири месеца лишаване от свобода. Законосъобразно като отегчаващи отговорността на дееца решаващият съд е взел сравнително високата степен на обществена опасност на личността на подсъдимия предвид осъжданията му /както се посочи за различни умишлени престъпления от общ характер, две от които по чл.343в, ал.2 НК/ и наказванията му по административен ред за нарушаване на ЗДвП, а също и степента на обществена опасност на деянието. Като смекчаващо отговорността обстоятелство освен изразеното от подсъдимия съжаление за стореното, настоящият състав отчита и семейния и социален статус на П.. Ето защо, правилно и обосновано ПРС е определил наказанието на въззивника П. при условията на чл.54 от НК по вид лишаване от свобода в размер на 1 /една/ година и 4 /четири/ месеца, като е постановил изтърпяването му при строг режим. Предходната инстанция правилно е съобщила, че първоначалният

режим за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода на подсъдимия следва да бъде „строг“, като е отчела, че не са изминали повече от 5 години от изтърпяването на предходно наложено наказание „лишаване от свобода“, което е изтърпяно ефективно, съгласно данните от приобщената справка за съдимост. В този смисъл възражението на защитата, че наложеното на П. наказание е тежко и не отговаря на общественото престъпно деяние и би следвало да се определи при условията на чл.55 от НК, не се споделя от настоящия съдебен състав. Предвид трайно установените наклонности към неспазване на правилата за движение по пътищата и при превес на смекчаващите над отегчаващите отговорността на дееца обстоятелства, първоинстанционният съд е преценил всички обстоятелства, относими към определяне на наказанието. За това и настоящият въззивен състав намира, че определеното по вид, размер и начин на изтърпяване наказание е съответно на тежестта на общественото престъпно деяние и се явява справедливо такова.

Поради изложените съображения атакуваната присъда на ПРС като правилна и законосъобразна следва да бъде потвърдена.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.334, т.6 НПК и чл.338 НПК, Благоевградският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 8006 от 08.06.2023 г., постановена по НОХД № 340 по описа на Районен съд-гр.Петрич за 2021 година.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____